

УДК 140,8:128(430)

«ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ» Ф. НІЦШЕ

Студ. Калініченко О.О. гр. ББТ-18
Науковий керівник доц. Множинська Р.В.
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою цієї роботи є освоєння матеріалу з історіософії відповідно до вимог, які може поставити перед собою інтелігентна людина з сучасним цілісним та творчим світоглядом, формування свого власного ставлення до світу і суспільства, вміння відстоювати свободу слова, думки й вибору.

Завдання полягає у тому, щоб ознайомити з основами філософського мислення Ф.Ніцше. Завданням філософії життя було осмислення буття людини «в плині життєвого потоку» методологічними засобами філософії, а не науки. Отже, «філософія життя» — це філософія, що виникла на протигагу класичному раціоналізму, в певному розумінні під впливом біології. Поняття «життя» використовувалось також для побудови нової картини світу.

Об'єкт дослідження. Фрідріх Вільгельм Ніцше (1844-1900) – відомий німецький філософ, психолог і класичний філолог, представник ірраціоналізму. Філософські, ідеї Ніцше переважно зосереджені на філософії життя. На протигагу класичному раціоналізму, філософія життя в центр філософської проблематики поставила феномен життя. Філософія життя репрезентує життя як сутність людського світу і людського існування. Життя розглядається як феномен людського існування, який недоступний раціональному осмисленню, бо є ірраціональним за сутністю. Завданням філософії життя було осмислення буття людини "в плині життєвого потоку" методологічними засобами філософії, а не науки

Методи та засоби дослідження. У роботі були застосовані такі матеріали як: спостереження, аналіз, синтез та порівняння які дали можливість дослідити філософські ідеї Фрідріха Ніцше.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Філософія життя як поняття було вперше введене німецьким ідеологом та мислителем Фрідріхом Ніцше. Його вважають засновником цього напрямку у філософії ХХ століття Філософія життя як поняття було вперше введене німецьким ідеологом та мислителем Фрідріхом Ніцше. Його вважають засновником цього напрямку у філософії ХХ століття. ». В його праці можна прослідкувати спроби виходу за межі класичного раціоналізму, історико–культурного оптимізму. Його ідеї про волю як основу світу, уяву про життєву силу людського буття зробили значний вплив на формування філософського напрямку – філософії життя.

Відправною точкою мислення цього напрямку не були питання про Бога, духа або ж ідеї, а перш за все торкалися іншого – діючої людини. Було здійснено спробу пояснення світу з людини, її екзистенційних особливостей, ціннісної орієнтації. Відправною точкою мислення цього напрямку не були питання про Бога, духа або ж ідеї, а перш за все торкалися іншого – діючої людини. Було здійснено спробу пояснення світу з людини, її екзистенційних особливостей, ціннісної орієнтації. Відправною точкою мислення цього напрямку не були питання про Бога, духа або ж ідеї, а перш за все торкалися іншого – діючої людини. Було здійснено спробу пояснення світу з людини, її екзистенційних особливостей, ціннісної орієнтації.

Результати дослідження Вся філософія - це розвиток однієї ідеї "волі до влади" як основи всього життя, розвитку суспільства і культури, з'єднаної з волею до істини. Ніцше стверджує волю як першооснову всього сущого. Відмова від волі у нього - не засіб до

порятунку, як у Шопенгауера. Життя - це специфічна воля до акумуляції сили і прагнення до максимуму почуття влади. Подібне поєднання біологічних, соціологічних і психологічних елементів пропонується використовувати для подолання нігілізму, падіння моралі. У Європі панує нігілізм - наслідок збоченого розуміння цінностей буття. Вищі цінності втратили сенс, стали ілюзорними. Ця культура знаходиться в кризі в силу явного переважання раціонального начала над життям.

"Воля до влади" оголошується мірилом важливості будь-якого з явищ життя суспільства. Все добре, що множить почуття влади, волю до влади, саму владу в людині. Мораль добра і зла виникає для втілення почуття переваги аристократів, панів над рабами і "нижчими". Надлюдина - суб'єкт моралі панів. Сильна людина, вроджений аристократ, абсолютно вільний, і йому не писані ніякі морально-правові норми. Ці "надлюди" поблажливі, ввічливі, стримані, ніжні, горді, доброзичливі по відношенню один до одного, але по відношенню до інших вони подібні диким звірам. У невинної совісті хижого звіра вони винагороджують себе за умиротворення, обумовлене мирним співжиттям з простолюдом. Ця естетизація дикого звіра, що живе всередині нас, спрямована на усвідомлення реальності. Безбожництво Ніцше більше схоже на метод перевірки на міцність ідей теології та філософії. Заперечення Бога - не мета його міркувань, він проти лицемірства. Ніцше вважав релігію і будь-які конфігурації світогляду, традиційні істини і звичайні цінності помилками. Як релігію невдах він характеризує християнство, а філософія, за його словами, продукує перманентне оману. Він критикує всі підстави європейської культури, направляючи енергію на зміцнення волі до влади, надлюдини і вічного повернення. Це не банальні догми, а якісь вузлові пункти на шляху створення посткризової культури.

Тому критика науки, філософії, моралі, релігії, застарілих традицій і встановленні культури з боку Ніцше - це нетрадиційний крок очищення, шлях для розвитку сучасної філософії. Новизна його позиції і в тому, що попереджаючи про небезпеку здійснення застарілих філософських концепцій в науково-технічній цивілізації, абсолютизації моралі тощо, він передбачав критику сучасності.

Висновки. Основа життя, за концепцією Ніцше, - це воля. Життя є проявом волі, але не абстрактної світової волі, як у Шопенгауера, а конкретної, визначеної волі – волі до влади. Людське щастя Ніцше вбачає в почутті зростаючої сили, влади, вмінні переборювати всі перешкоди. Вчення Ніцше про надлюдину ґрунтується на таких положеннях: 1) цінність життя є єдиною безумовною цінністю і збігається вона з рівнем "волі до влади"; 2) існує природна нерівність людей ("аристократичні" та "сіра маса") 3) сильна людина, природжений аристократ, є абсолютно вільним і не зв'язує себе ніякими морально-правовими нормами (Мораль та християнство – мораль рабів).

Ключові слова. Воля до влади, ірраціоналізм, філософія життя, життя, Бог.

ЛІТЕРАТУРА

1. Тарас В. Лютий Українське ніцшеанство. Наукові записки НаУКМА. 2011. Т. 115 : Філософія та релігієзнавство. Стор. 60-66.
2. Так казав Заратустра; Жадання влади / Пер. з нім. А. Онишка, П. Таращука. - К. Основи. Дніпро 1993. - 415 с.
3. К. Ю. Галушко. Фдріх-Вільгельм // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. - К.: Наукова думка, 2010. - Т. 7 : Мл -О. - С. 422.